את גדלך ואת ידך החזקה אשר מי אל בשמים
ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך׃
אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר
בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנן׃ ויתעבר
יהוה בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר
יהוה אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד
בדבר הזה׃ עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה
וצפנה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא
תעבר את הירדן הזה׃ וצו את יהושע וחזקהו
ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא
ינחיל אותם את הארץ אשר תראה׃ ונשב
בגיא מול בית פעור׃

ועתה ישראל שמע אל החקים ואל
המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות
למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אש
אשר יהוה אלהי אבתיכם נתן לכם׃ לא תספו
על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא
תגרעו ממנו לשמר את מצות יהוה אלהיכם
אשר אנכי מצוה אתכם׃ עיניכם הראות
את אשר עשה יהוה בבעל פעור כי כל
האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו
יהוה אלהיך מקרבך׃ ואתם הדבקים ביהוה
אלהיכם חיים כלכם היום׃ ראה למדתי אתכם
חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלה
לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים

ית רבותך וית ידך תקיפתא דאת
הוא אלהא דשכינתך בשמיא
מלעילא ושליט בארעא לית
דיעביד כעובדך וכגברותך׃
אעבר כען ואחזי ית ארעא טבתא
די בעברא דירדנא טורא טבא הדין
ובית מקדשא׃ והוה רגז מן קדם יי'
עלי בדילכון ולא קביל מני ואמר יי'
לי סגי לך לא תוסיף למללא קדמי
עוד בפתגמא הדין׃ סק לריש רמתא
וזקוף עינך למערבא ולצפונא
ולדרומא ולמדינחא וחזי בעינך
ארי לא תעבר ית ירדנא הדין׃
ופקיד ית יהושע ותקיפהי ועלימהי
ארי הוא יעבר קדם עמא הדין
והוא יחסין יתהון ית ארעא די
תחזי׃ ויתיבנא בחילתא לקביל
בית פעור׃
וכען ישראל שמע לקימיא ולדיניא
די אנא מליף יתכון למעבד בדיל
דתיחון ותיעלון ותירתון ית ארעא
די יי' אלהא דאבהתכון יהיב לכון׃
לא תוספון על פתגמא די אנא
מפקיד יתכון ולא תמנעון
מנה למיטר ית פקודיא דיי'
אלהכון די אנא מפקד יתכון׃
עיניכון חזין [illegible] די עבד יי'
בפלחי בעלא פעור ארי כל גב
גברא דיהליך בתר פעל בעלא
פעור שיציה יי' אלהך
מבינך׃ ואתון דאדבקתון
בדחלתא דיי' אלהכון קימין
כלכון יומא דין׃ חזי
דאליפית יתכון קימין ודינין
כמא די פקדני יי' אלהי
למעבד כן בגו ארעא די
אתון עלין לתמן למירתה׃

ואתחנן אין חנון בכל
מקום אלא לשון
מתנת חנם אע"פ
שיש לצדיקים לתלות במעשיהם
הטובים אין מבקשין מאת המקום
אלא מתנת חנם ד"א זה אחד מעש'
מעשרה לשונות שנקראת תפלה
כדאיתה בספרי: בעת ההיא לאחר
שכבשתי ארץ סיחון ועוג דמיתי
שמא הותר הנדר: לאמר זה
אחד משלשה מקומות שאמ' משה
לפני המקום איני מניחך עד
שתודיעני אם תעשה שאלתי
אם לאו: אדני יי' רחום בדין: אתה
החלות להראות את עבדך עבדך
פתח להיות עומד ומתפלל אע"פ
שנגזרה גזירה שאמרת לי ועתה
הניחה לי וכי תופש הייתי בך
אלא לפתוח פתח שבתלוי להת
להתפלל עליהם: את גדלך זו
מדת טובך וכן הוא אומר ועתה
יגדל נא וגו': ואת ידך זו ימינך שהיא
פשוטה לכל באי עולם: החזקה שאת'
כובש ברחמים את מדת הדין
בחזקה: אשר מי אל וגו' אינך דומה
למלכי בשר ודם שיש להם יועצים
וסנקתדרין הממחים בידו כשרוצה
לעשות חסד ולעבור על מדותיו:
אתה אין מי ימחה בידך אם תמחול
לי ותבטל גזירתך:
אעברה נא אין נא
אלא לשון בקשה:
ההר הטוב זו ירושל':
והלבנון זה בית המק':
ויתעבר נתמלא
חימה: למענכם אתם
גרמתם לי וכן הוא
אומ' ויקציפו על
מי מריבה וירע
למשה בעבורם:

ת"כ מאחר לאמט
יחזו את פרקך
ולא תפרע טוה
ולפי פשוטו
אתה החלות
להראות את
עבדך מלחמות
סיחון ועוג
כמו' החלותי
תת וג' הרבה
אלהות טלסים
אחר ואלמם:
ת' ירוש':

רב לך שלא יאמרו הרב כמה קשה
והתלמיד כמה סרבן ומפציר: ד"א רב לך
הרבה מזה שמור לך רב טוב
הצפון: וראה בעיניך בקשתה
ממני ואראה את הארץ הטוב'
אני מראה לך את כולה שנ'
ויראהו יי' את כל הארץ: וצו את
יהושע על הטרחות ועל
המשאות ועל הריבות: וחזקהו ואמצהו בדבריך
שלא ירך לבו לו' כשם שנענש רבי עליהם כך סופי
ליענש עליהם מבטיחו אני כי הוא יעבור והוא
ינחיל: כי הוא יעבר אם יעבר לפניהם ינחלו
ואם לאו לא ינחלו וכן את מוצא כששלח ג' א'
העם אל העי והוא יושב לו ויכו מהם אנשי העי
וגו' וכיון שנפל על פניו אמ' קום לך קם לך
אתה הוא העומד במקומך ושולח את בני
למלחמה למה זה אתה נופל על פניך לא כך
אמרתי למשה רבך אם הוא עובר עוברים ואם
לאו אין עוברים: ונשב בגיא וגו' ונצמדתם בב'
לע"ז ואעפ"כ ועתה ישראל שמע אל החקים והמשפטים
ואני לא זכיתי ליכנס לה: לא תוסיפו כגון חמש
פרשיות בתפלין חמשת מינין בלולב חמש
ציצות וכן לא תגרעו:

יהוה צבאות אלהי ישראל
הנני מאכילם את העם הזה
לענה והשקיתים מי ראש׃
והפיצותים בגוים אשר לא ידעו
המה ואבותם ושלחתי אחריהם
את החרב עד כלותי אותם׃
כה אמר יהוה צבאות התבוננו
וקראו למקוננות ותבואנה ואל
החכמות שלחו ותבואנה׃ ותמהרנה
ותשנה עלינו נהי ותרדנה עינינו
דמעה ועפעפינו יזלו מים׃ כי
קול נהי נשמע מציון איך
שדדנו בשנו מאד כי עזבנו
ארץ כי השליכו משכנותינו׃
כי שמענה נשים דבר יהוה
ותקח אזנכם דבר פיו ולמדנה
בנתיכם נהי ואשה רעותה קינה׃ כי
עלה מות בחלונינו בא בארמנותינו
להכרית עולל מחוץ בחורים מרחבות׃
דבר כה נאם יהוה ונפלה נבלת
האדם כדמן על פני השדה וכעמיר
מאחרי הקצר ואין מאסף׃
כה אמר יהוה אל יתהלל חכם
בחכמתו ואל יתהלל הגבור
בגבורתו אל יתהלל עשיר
בעשרו׃ כי אם בזאת יתהלל
המתהלל השכל וידע אותי כי
אני יהוה עשה חסד משפט
וצדקה בארץ כי באלה חפצתי
נאם יהוה׃

חאנשים ושותים היו ודבר: עזב עד בחורה:
חשטטה בטנטריון נב' והחשבון ומסון מיפל
מגבילה: לעלים דברים: ויחוס ליכן יותנית
ויהנביאו אשר דיבר פי יי' אליו שיגידה
ואת יגיד על מה אבדה הארץ בגוי הפורענ'
הזה: לענה עשב מר: מי ראש ירקם נחש:
כי השליכו משכנותם את שכיניהם ויש עוד
לפ' כי השליכום הזורים יות משכנותינו לאויבין:
להכרית עולל מחוץ מן השוק כמו וחוצות
תעשים לך בדרושך: אל יתהלל חכם אל יתהלל
לו' חסיים אותן הנה מרמי ואותם וחכמית
זה לכם אם השלמתם וידעתם אותי אז כי
תתהללו בתשובתכם: השכל כמו התבונ'
ואגני לאוש בלע: